

2. Kui Euroopa Kohus leiab, et vastustajad tegutsesid liidu institutsioonidena, on määruse punktides 55—60 sisalduv Üldkohtu otsus seoses teise nõudega (tühistamine) automaatselt sisutühi.

⁽¹⁾ Määruse punkt 45.

⁽²⁾ Kohtuotsus Pringle (EU:C:2012:756).

⁽³⁾ Määruse punkt 45.

⁽⁴⁾ 10.11.2014. aasta määruse punkt 45.

⁽⁵⁾ Vt ka punktid 112 ja 163.

⁽⁶⁾ Määruse punkt 43 ja kohtumäärus, 4.7.2013, Diadikasia Symvouloi.

⁽⁷⁾ Määruse punkt 54.

⁽⁸⁾ Kohtumäärus, 17.12.2008, Portela vs. komisjon (T-137/07, EU:T:2008:589, punkt 80).

⁽⁹⁾ Kohtuotsus, 25.6.1997, Perillo vs. komisjon (T-7/96, EKL, EU:T:1997:94).

⁽¹⁰⁾ Määruse punkt 54.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Saksamaa) 10. veebruaril 2015 – Firma Theodor Pfister versus Landkreis Main-Spessart

(Kohtuasi C-58/15)

(2015/C 171/14)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Firma Theodor Pfister

Vastustaja: Landkreis Main-Spessart

Eelotsuse küsimus

- Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 882/2004 ⁽¹⁾ artikli 27 lõike 3 teine lause lubab nõuda üleminekuaastal 2007 teostatud loomsete saaduste hügieeni kontrolli eest kulusid katvat tasu varem kehtinud õigusnormide (direktiiv 85/73/EMÜ direktiivi 96/43/EÜ redaktsioonis) alusel?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 882/2004 ametlike kontrollide kohta, mida tehakse sööda- ja toidulaste õigusnormide ning loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade täitmise kontrollimise tagamiseks (ELT L 165, lk 1; ELT eriväljaanne 03/45, lk 200).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Najwyższy (Poola) 17. veebruaril 2015 – Emmanuel Lebek versus Janusz Domino

(Kohtuasi C-70/15)

(2015/C 171/15)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Najwyższy

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Emmanuel Lebek

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Janusz Domino

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades ⁽¹⁾ artikli 34 punkti 2 tuleb tõlgendada nii, et selles nimetatud võimalus otsust vaidlustada hõlmab nii olukorda, kus asjaomase edasikaebuse saab esitada liikmesriigi õiguses määratud tähtaja jooksul, kui ka olukorda, kus see tähtaeg on juba möödunud, kuid esitada saab taotluse otsuse edasikaebamise tähtaja ennistamiseks ja seejärel – pärast viidatud taotluse rahuldamist – otsuse tegelikult edasi kaevata?
2. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. novembri 2007. aasta määruse (EÜ) nr 1393/2007 kohtu- ja kohtuväliste dokumentide liikmesriikides kättetoimetamise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (dokumentide kättetoimetamine), millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1348/2000 ⁽²⁾, artikli 19 lõiget 4 tuleb tõlgendada nii, et see välistab edasikaebamise tähtaja ennistamist käsitlevate liikmesriikide õigusnormide kohaldamise, või nii, et kostja võib valida, kas esitada taotlus viidatud sätte alusel või kasutada liikmesriigi õiguses ettenähtud menetlust?

⁽¹⁾ EÜT L 12, lk 1; ELT eriväljaanne 19/04, lk 42.

⁽²⁾ ELT L 324, lk 79.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Oradea (Rumeenia) 18. veebruaril 2015 – Dumitru Tarcău, Ileana Tarcău versus Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA – Sucursala Baia Mare jt

(Kohtuasi C-74/15)

(2015/C 171/16)

Kohtumenetluse keel: rumeeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel Oradea

Põhikohtuasja pooled

Apellandid: Dumitru Tarcău, Ileana Tarcău

Vastustajad: Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA – Sucursala Baia Mare, Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA Arad, Cristian Nicolae Tarcău, Corina Tarcău, SC Magenta, keda esindab likvideerija Pareto Grup IPURL, SC Crisco SRL, keda esindab kohtu määratud erihaldur CII Renata Moldovan, SC Crisco SRL, keda esindab erihaldur Cristian Tarcău

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 93/13/EMÜ ⁽¹⁾ artikli 2 punkti b tuleb mõiste „tarbija” määratluse osas tõlgendada nii, et see hõlmab füüsilisi isikuid, kes on käendajana alla kirjutanud sellise krediitdilepingu lepingulisadele ja lisalepingutele (käenduslepingud ja kinnisvaratagatise lepingud), mille on sõlminud äriühing oma majandustegevuses, tingimustes, kus neil füüsilistel isikutel ei olnud mingit seost äriühingu tegevusega ja nad tegutsesid väljaspool oma kutsealase tegevuse eesmärke, või vastupidi, sellega on välistatud nende füüsiliste isikute kuulumine selle mõiste alla?